

עם סיומו של טיול נ

כתב: ד"ר מוטי רוזן

בארבעה באפריל הכול התחיל,

עשרים ושבעה שועלי טיולים

התייצבו ערוכים ודרוכים

למסע בן חמישה ימים

בארצם של היפנים,

ארץ השמש העולה

של אנשים חרוצים ואדיבים לעילא ולעילא.

לאחר טיסה רבת שעות ותלאות הופתענו לגלות,

שמישהו בישראל פישל

ולא שלח את מזוודתה של מישל;

המזוודה הגיעה רק כעבור חמישה ימים

בדיוק ביום שבו מלאו למישל ס"ט אביבים.

מישל ואני רוצים שוב להודות

לבני הקבוצה ובעיקר לבנות

על העידוד, על התמיכות ועל כל הברכות.

זכינו לראות ארץ פלאות, רבת רזים והפתעות,

משופעת בנופים ואתרים משכרי חושים:

טעמנו מאכלים ונשנושים שבוסאבי מתובלים,

הרחנו את מעיינות הגפרית המעשנים,

ביקרנו בטוקיו בשוק הדגים רב הסרטנים, הצדפות והתמנונים,

האזנו לקולות הפֶּצִ'ינגו הרמים שעולים מעולמות צבעוניים,

וצפינו ביפנים השרוטים, אשר מגולות כסופות נהנים;

מיששנו את אזובי הקיר והעצים,

אך יותר מכל נהנינו מפריחות הדובדבנים

שאת כל הערים והכפרים מכסים.

על אף יומיים -שלושה גשומים ואפורים

זכינו לצפות ביפה שבהרים

בברכת אלוהים ושמונת אלפים אלים יפנים.

הייתה זו מחווה נדירה

לצפות בהר פוג'י המתנשא לתפארה

הר חרוטי מלא הוד ונהרה לא כל פשרה.

בעלי המצלמות לקו במְנִיה

שאותה כיניתסְקוֹךְ מְנִיה וְפֹגִ'י מְנִיה

הפריחות וההר הטריפו לנו את החושים

ומספר הצילומים הרקיע יום יום לשיאים חדשים.

בשני אתרים טבלנו במעיינות אוֹסֵן,

ולשני אתרים טסנו ברכבותשֵׁינְקָן,

והיו גם רגעים לא קלים ומצמררים,

כמו אלה בהירושימה עם משמע קול פעמונים,

ב8.15 כנהוג בכל הבקרים,

לזכר גדול הפיגועים בהיסטוריית העמים,

רגעים של ריגושים שאפילו דמעותמִזְיָלים

למראה מאות מוצגים מזוויעים

ב"מוזיאון השלום" של היפנים

או ב"בית" שלום" עם שמיעת שירים ישראליים

מפיהם של זמרים וזמרות בעלי קולות מצמררים

מעוררי געגועים למכורתנו האהובה מארץ מרחקים.

בטיול עמוס חוויות ורשמים

מתרועעים במוחנו שמות מקדשים:

ביניהם מקדש טושוגו בִּיקוּ ;

מקדש הזהב-קינקוג'י בקיוטו;

מהירושימה שטנו במעבורת לאימִי־אג'מֶה

וצפינו במקדש איציק ושימה.

ביקרנו במקדש טודאיג'יבִּנְכֶה

שם במקדש ראינו את בודהה בפסל ענק

אח"כ התהלכנו בין עשרות צבאים בפארק

וקינחנו בעיר הבירה

במקדשי מייג'י־וֹאֶסְקוֹסֶה המתנשאים לתפארה.

צפינו במצודה השחורה במְצוּמוֹטוֹ היפה

וביקרנו בקורשיקי בטירת האנפה.

התהלכנו בין ערמות שלגים בשני כפרים ציוריים

בעמק קיסו בינות ההרים.

לא פסחנו על מוזיאונים חשובים:

כמו מוזיאון אדו העתיקה,

מוזיאון הבונסאי בפינה רחוקה,

המוזיאון הפתוח רב הפסלים

בעירה הקונה השוכנת בין הרים מוריקים

ומוזיאון הקימונו רב הגוונים

שאותו ואת מוצגיו עיצב קוֹבֹטֶה רב האמנים.

עתה לארץ אנו שבים

עייפים, מרועים ועמוסי חוויות ורשמים אדירים

שאותם אט-אט מעכלים ולא יימחו לעולמים.

היכרנו אנשים נפלאים למרות חששות קודמים,

ובראשם איתן קרן אלוף המדריכים

איש רב פעלים, לא בוחל בשקרים

מנמיך ציפיות ומכין הפתעות:

איתן קרן בראשי תיבות:

איזה תותח נדיר קרן אור בעולם אפור.

איתן השקיע בנו נשמה ומאמצים

ושדרג את טיולנו לשיאים חדשים.

מישל ואני אתכם אוהבים והלוואי וניפגש בטיולים נוספים!

ונסיים במילה היפנית ARIGATO

שתהדהד משם לפה!

--